

[Ingeberg Gjørding.]

udbuddet af arbejdskraft automatisk falde, og så burde lønningerne også falde proportionalt hermed. Hvis disse regler blev periodebetinget, ville det, man mistede i den ene ende, komme igen i den anden og som følge deraf give samme indkomst som helhed. Indkomster ville være ligeligt fordelt, der ville være arbejde til alle.

Fejlen er, at vi tror, træerne kan vokse ind i himlen. Hvis lønmodtagere er solidariske, må de lige så godt kunne gå nedad som opad i løn.

Kirsten Jacobsen (FP):

Vi har her i dag hørt en næsten utrolig mængde anvisninger på, hvordan man kan afhjælpe arbejdsløsheden her i landet. Det har dog undret mig, at der er én anvisning, vi ikke har fået. Vi har hørt den ganske sporadisk fra bolig- og arbejdsministeren, og det er til Grundejernens Investeringsfond. Vi kan vist alle sammen være enige om, at specielt arbejdsløsheden i byggebranchen er meget hård, og ved at føre en så uansvarlig boligpolitik har folketingset selv i årenes løb presset antallet af bygningsarbejdere op til et helt astronomisk tal. Jeg er enig i, at det både er rigtigt og nødvendigt at nedsætte boligbyggeriet, men vi må, indtil der sker en naturlig omskoling til andre erhverv, have en pligt til at yde en ekstraordinær indsats for at afhjælpe denne ulykkelige situation i byggebranchen.

Man kan så anvende to muligheder: man kan gøre, som regeringen også har foreslået, lade foretage en masse ekstraordinære anlægsarbejder, men jeg er helt sikker på, at landets økonomi ikke er alt for velstillet til at forøge de offentlige udgifter, og jeg har også på fornemmelsen, at det ikke lige præcis er nye rådhus og nye biblioteker, vi har mest brug for her i landet.

Den anden løsning finder jeg både er bedre og langt sundere. Den vil ikke alene gavne beskæftigelsen, men den vil også forbedre standarden i vores ældre boligmasse. I Grundejernens Investeringsfond har landets grundejere en kapital på ca. 1 mia kr., som ligger hen til ingen verdens nytte.

Langt den største del af landets grundejere har ikke haft økonomisk mulighed for at foretage den nødvendige og ønskværdige

vedligeholdelse af vores boligmasse, fordi folketingset har holdt huslejerne på et urimeligt lavt niveau, men ikke mindst fordi man ved boligforliget i 1966 forlangte disse bindinger i Grundejernens Investeringsfond. Jeg foreslår, at man fuldstændig og totalt frigiver disse midler til modernisering, til isolering og til ekstra vedligeholdelse. Det vil gavne mange, arbejdsløsheden vil falde, lejerne vil få bedre lejligheder at bo i, og grundejerne, og med dem samfundet, vil få bedre ejendomme. Lad ikke disse tusinde millioner kroner ligge ganske nytteløst i en fond, som ikke tjener ret meget andet formål, end at der er nogle mennesker, der sidder og administrerer dem. Da den i sin tid blev lavet, var baggrunden jo også, at de grundejere, der indbetalte midlerne i fonden, skulle kunne låne dem igen netop til disse formål. Men man lavede, som ved så mange andre lejligheder, betingelserne for at låne pengene så besværlige og så restriktive, at grundejerne overhovedet ikke kunne finde ud af, hvordan de skulle få pengene ud. Det er grundejernens egne penge, der ligger dér. Det er ikke nogle penge, som staten kommer til at give grundejerne i tilskud.

Men boligministeren er jo samtidig arbejdsminister, og derfor vil jeg gerne, at han svarer på, om regeringen vil tage skridt til ikke kun at frigive de to små kvartaler, som man har lovet, men simpelt hen at frigive hele fonden til dette fornuftige formål. Jeg er sikker på, hr. boligminister, at vi kan finde en løsning, således at frigivelsen kan ske på en rimelig og retfærdig måde. Jeg vil dog blot sige: lad være med at lade den blive så restriktiv og så besværlig og så indviklet, at ikke engang grundejerne selv kan finde ud af, hvordan de skal få pengene, og lad os rette de mærkværdige skævheder, som ikke rigtig betyder noget alligevel. Hvad vil det egentlig sige, som der står i bestemmelserne om Grundejernens Investeringsfond — kun for at anskueliggøre, hvor vanvittigt det er — at hvis en ejendom for halvdelens vedkommende består af erhverv, så kan man ikke få lån i Grundejernens Investeringsfond, og det på trods af, at disse ejendomme naturligvis på lige fod med alle andre ejendomme har indbetalt midler.

Jeg håber, at boligministeren vil besvare mit spørgsmål positivt. Det er i hvert fald en vej frem, som ikke koster staten noget.